

Ο Υιός του Ανθρώπου παραδοθήσεται

[Ορθοδοξία](#) / [Ιερός Άμβων](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

«Ἴδου ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι» (Μάρκ. 10, 33)

«Τώρα πὺ ἀνεβαίνουμε στὰ Ἱεροσόλυμα, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου θὰ παραδοθεῖ στοὺς ἀρχιερεῖς καὶ στοὺς γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι θὰ τὸν καταδικάσουν σὲ θάνατο καὶ θὰ τὸν παραδώσουν στοὺς ἐθνικούς».

Ἡ χριστιανικὴ πίστη εἶναι ἡ μόνη, ἀνάμεσα σὲ ὅλες τὶς θρησκείες, στὴν ὁποία ὁ ἰδρυτὴς τῆς δὲν ὑπόσχεται μακροζωΐα, ευημερία, ἀπόλαυση, καλοπέραση γιὰ ὅποιον καὶ ὅποια ἀκολουθήσει τοὺς λόγους καὶ τὸ παράδειγμά Του. Εἶναι ἡ μόνη πίστη στὴν ὁποία τὸ ἀνθρώπινο συμφέρον, ὅπως τὸ ἐννοοῦμε ὁ περισσότεροι, δὲν ἐκπληρώνεται, ἀλλὰ πίσω ἀπὸ κάθε σκέψη, κίνηση, πράξη, διαφαίνεται ὁ σταυρὸς ποὺ εἶναι προϋπόθεση τῆς ἀνάστασης. Δὲν θὰ εἶναι ὅλη ἡ ζωὴ ἓνα μαρτύριο. Οὔτε ἡ κατάληξή τῆς θὰ εἶναι χωρὶς ἐλπίδα. Ωστόσο, ὁ Χριστὸς δὲν κρύβει τίποτα ἀπὸ ὅσα θὰ του συμβοῦνε. Με παρρησία ἐνημερώνει τοὺς μαθητὲς Του καὶ ὅλους ἐμᾶς

ότι η ζωή που μας υπόσχεται περνά από τον θάνατο του κάθε τι παροντικού, για να έρθει η ανάσταση και η ζωή που δίνει χαρά. Μοναδική προϋπόθεση για να βιώσουμε την αιώνια αλήθεια είναι η αγάπη.

† ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ Ο ΚΥΣ. ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΚΥΣΘΙΝ ΠΑΣΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΛΕΓΕΝ †

† ΘΕΩΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΘΕΩΝ ΥΜΩΝ, ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΝΥΣΘΕ ΥΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΩ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

† ΕΝ ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΜΕΡΩΝ ΕΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΑ Κ ΠΑΡΔΙΣΟΗΝΕΣΤΗΙ Ο ΥΙΟΣ ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΗΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩ

† ΑΝΑ ΔΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑ ΥΜΩΝ ΚΑΙ

Ας σταθμίσουμε την δυσκολία γιατί ο κόσμος δεν μπορεί να ακολουθήσει εύκολα την πορεία που η πίστη χαράζει. Γιατί ζούμε σε έναν πολιτισμό, ο οποίος υπόσχεται ακριβώς τα αντίθετα: δύναμη, εξουσία, απόλαυση, μετοχή σε υλικά αγαθά, παράταση ζωής όσο περισσότερο γίνεται, έμφαση στο «φαίνεσθαι». Και είναι πλατιά η πύλη μέσα από την οποία περνά ο άνθρωπος που μετέχει σ' αυτόν τον τρόπο ζωής. Αντίθετα, είναι στενή και τεθλιμμένη τόσο η πύλη, όσο και η οδός, όποιου ζητά τον Χριστό. Το ωραίο θέλει κόπο, θέλει σταυρό, θέλει απόφαση ότι η χαρά που διαρκεί περνά μέσα από το φορτίο της αγάπης και της θυσίας. Εκεί όμως βρίσκεται η ομορφιά που διαρκεί. Όπως κάποιος που παλεύει για κάτι, όταν το αποκτά, το χαίρεται, διότι νιώθει ότι έδωσε τον εαυτό του γι' αυτό, ενώ όταν του χαρίζεται, συχνά δεν ξέρει τι να το κάνει, ούτε μπορεί να το εκτιμήσει, έτσι και στην ζωή της πίστης, η οδός του σταυρού κάνει την ανάσταση την μεγαλύτερη ευλογία, η νίκη κατά του εαυτού μας που τα θέλει όλα και τα θέλει τώρα, είναι η μεγαλύτερη νίκη που καθιστά τον άνθρωπο της υπομονής αληθινά χαρούμενο και ευλογημένο.

Η χριστιανική πίστη δεν είναι ιδέα, αλλά συνάντηση με το πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού. Μπορεί τα αισθητά μας μάτια να μην έχουν απτές αποδείξεις της παρουσίας Του. Τα μάτια όμως της ψυχής μας, όπως επίσης και οι άνθρωποι που συναντούμε και οι περιστάσεις που βιώνουμε, αν προσπαθήσουμε να υπερβούμε το επίπεδο των εντυπώσεων, θα μας δείξουν ότι διά της πίστεως ο Χριστός είναι παρών. Υπάρχει εκείνη η τρυφερή αγάπη στις ήττες μας που δεν μας αφήνει να απαισιοδοξήσουμε. Υπάρχει η διαίσθηση ότι όλα γίνονται για κάποιο λόγο, ακόμη και τα πολύ δυσάρεστα. Υπάρχει η προσμονή της βασιλείας των ουρανών, που βρίσκεται εντός μας, κάθε φορά που αγαπούμε και εμπιστευόμαστε τον Χριστό. Υπάρχει η θεία κοινωνία, η οποία αλλάζει την ζωή μας, καθώς κατανοούμε και βιώνουμε την χάρη που μας δίνει, ότι δεν είμαστε μόνοι μας. Υπάρχει κάθε κίνηση αγάπης, που γίνεται μίμηση Χριστού. Υπάρχει η σιωπηλή προσευχή, άλλοτε ευχαριστιακή, άλλοτε του παιδιού που μοιράζεται τον καημό του, το παράπονο, το αίτημα ή και την σιωπή του, με τον πατέρα και την μάνα του και νιώθει ασφάλεια, νικώντας φόβο και μοναξιά. Υπάρχει η εμπειρία των αποστόλων και των αγίων που μας δείχνει ότι, στην στενή και τεθλιμμένη οδό, βάδισαν μυριάδες πριν από μας και δεν απόκαμαν και ότι μπορούμε, διότι το φως της πίστης το δίνει Αυτός που πρώτος απ' όλους μπήκε στην οδό του σταυρού, στην οδό της παραίτησης από κάθε δύναμη, στην οδό του εκούσιου θανάτου, μόνο και μόνο από αγάπη.

Ζούμε σε μια εποχή στην οποία οι άνθρωποι, όταν ακούμε για κόπο, προτιμούμε ψεύτικες υποσχέσεις ότι όλα θα πάνε καλά, χωρίς να χρειαστεί να κουνήσουμε

ούτε το δαχτυλάκι μας. Ότι αρκεί να πιστεύουμε στον Θεό και θα μπορούμε να είμαστε κριτές του κόσμου, όπως έκαναν οι δύο μαθητές λίγο πριν την σταύρωση, ζητώντας από τον Χριστό να καθίσουν στα δεξιά και στα αριστερά Του. Όπως ήθελαν και οι υπόλοιποι, γι' αυτό και αγανακτούσαν εναντίον των δύο, διότι τους πρόλαβαν στο αίτημα της δόξας και της εξουσίας. Ο Χριστός όμως λέει την αλήθεια, ότι η αγάπη θέλει κόπο, θέλει υπομονή, θέλει σταυρό, θέλει θάνατο της προτεραιότητας του εγώ, για να έρθει η ανάσταση που λυτρώνει και δίνει το φως της αιωνιότητας από την παρούσα ζωή και στιγμή. Καθώς πορευόμαστε προς το Πάσχα, ας ζητάμε τον Χριστό ως οδό, αλήθεια και ζωή, ας μη φοβηθούμε κάθε σταυρό αγάπης, ας δώσουμε τον πνευματικό μας κόπο, με μετάνοια για τα πλείστα που δεν καταφέρνουμε και μέσα στην εκκλησιαστική ζωή και πορεία ας προσδοκούμε ανάσταση.

themistoklismourtzanos.blogspot.com

<https://bit.ly/3v4babD>